

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 023289 19 Кж 4
Бања Лука, 04.10.2019. године

Врховни суд Републике Српске у Посебном вијећу за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осумњиченог М.О. и др., због кривичног дјела тешко убиство из члана 125. став 2. Кривичног законика Републике Српске у стицају са кривичним дјелима тешка тјелесна повреда из члана 132. став 2. Кривичног законика Републике Српске и тешка крађа из члана 226. став 1. тачка 1. истог закона, одлучујући о жалби браниоца осумњиченог, адвоката Б.В. из С., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци - Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 023289 19 Кв 7-п од 19.9.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 04.10.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца осумњиченог М.О., изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци - Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 023289 19 Кв 7-п од 19.9.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци - Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 023289 19 Кв 7-п од 19.9.2019. године, продужен је притвор за још два (2) мјесеца против осумњиченог М.О., против којег се спроводи истрага да је заједно са осумњиченима С.С., С.Т. и другим за сад неидентификованим саучесницима, починио кривично дјело тешког убиства из члана 125. став 2. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 64/17, у даљем тексту: КЗ РС) у стицају са кривичним дјелима тешка тјелесна повреда из члана 132. став 2. КЗ РС и тешка крађа из члана 226. став 1. тачка 1. истог закона.

Притвор је против осумњиченог продужен из притворских разлога прописаним у члану 197. став 1. тачке б) и г) Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 53/12, 91/17 и 66/18, у даљем тексту: ЗКП РС).

Против тог рјешења благовремено је жалбу изјавио бранилац осумњиченог, адвокат Б.В. из С., због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се рјешење преиначи тако што ће се утврдити да не стоје законски разлози за продужење притвора, те одреди да се осумњичени одмах пусти на слободу или да се рјешење укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Чињеница да побијано рјешење не садржи поуку о правном лијеку, не значи да исто не производи правно дејство, како то погрешно сматра жалба браниоца, јер се ради само о омашци првостепеног суда, која не ускраћује, нити је ускратила право осумњиченог и његовог браниоца на жалбу против тог рјешења.

Нису основани ни аргументи из жалбе, којима се указује на изостанак разлога о одлучним чињеницама у побијаном рјешењу, са аспекта постојања основане сумње да је осумњичени починио кривична дјела за која се истрага спроводи и тиме битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС.

Наиме, за постојање основане сумње да је осумњичени Милош Обрадов, починио кривична дјела тешко убиство из члана 125. став 2., тешка тјелесна повреда из члана 132. став 2. и тешка крађа из члана 226. став 1. тачка 1. и КЗ РС, за која се истрага спроводи, дати су потпуно увјерљиви, прихватљиви и ваљани разлози на страни 2. и 3. побијаног рјешења, које разлоге у цјелости прихвата и овај суд, па се жалилац упућује на те разлоге. Дакле, побројани докази, на које се позива првостепени суд у образложењу побијаног рјешења и које у довољној мјери, у овој фази истраге, оцјењује, указују на постојање основане сумње да је осумњичени, један од извршилаца ових кривичних дјела.

Надаље, супротно жалбеним приговорима, за оба успостављена приворска разлога из одредбе члана 197. став 1. тачке б) и г) ЗКП РС, дато је у побијаном рјешењу детаљно и аргументовано образложење, које овај суд у цјелости прихвата као ваљано. Наиме, правилно побијано рјешење цијени околности под којима су наведена кривична дјела почињена и да је у њиховом извршењу учествовало више лица, да идентитет једног од тих лица још није откривен, да је управо осумњичени М.О. приликом саслушања пред тужилашвом открио идентитет осумњиченог Т., а да се истог дана, непознато лице, управљајући мотоциклом, довезло до породичне куће осумњиченог М.О. и не скидајући кацигу са главе, његовој мајци Г.Ђ., саопштило да је њен син М. прије пола сата требао бити убијен у Б., али да је „Бомбаш“ ухапшен и да не брине, што указује на изузетно добру организованост саизвршилаца кривичних дјела, те да још увијек неоткривени саизвршиоци не презају да и на овакав начин заплаше откривене саизвршиоце како и њих не би открили, а сасвим је јасно да су они притвореном осумњиченом добро познати, те да би његовим пуштањем на слободу ометао истрагу међусобним договарањем и подешавањем исказа. Затим се правилно цијени нужност саслушања свједока Б.В. и С.С. на конкретно наведене околности, а који су добро познати осумњиченом и на који би овај

такође могао извршити утицај у циљу подешавања њихових исказа циљевима његове одбране, те сакрити трагове и предмете који могу послужити као доказ у расвјетљавању извршења кривичних дјела (возило којим су осумњичени побјегли у непознатом правцу након паљења возила Шкода Октавиа). Наведене чињенице и по оцјени овог суда указују да постоји основна бојазан да уколико би био пуштен на слободу, осумњичени уништио или сакрио још неоткривене трагове и предмете који могу послужити као доказ у откривању и расвјетљавању извршења наведених кривичних дјела, те да би утицао на свједоке и саучеснике који су њему познати, с циљем избјегавања своје одговорности и на тај начин ометати успјешно вођење кривичног поступка.

Исто тако, када је у питању посебан притворски разлог из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, побијано рјешење је правилно утврдило да је, за одређивање, односно, продужење притвора, по овом посебном притворском основу, испуњен објективни услов, јер се за кривично дјело тешког убиства из члана 125. став 2. КЗ РС, може изрећи казна затвора од најмање 10 година или казна дуготрајног затвора. Начин извршења и посљедице тог дјела које се огледају у бруталном и безобзирном лишењу живота оштећеног Д.О. у граду Б.Л., у присуству његове супруге, на малој удаљености од породичне куће, дјело чине нарочито тешким и осумњиченог тако опасним, да би његово пуштање на слободу и у овој фази поступка, резултирало стварном пријетњом нарушавања јавног реда, како на подручју града Б.Л., гдје је дјело учињено и гдје живе преостали чланови породице убијеног Д.О., као и пријатељи и познаници, па се за њих реално може очекивати да би своју узнемиреност и незадовољство, због извршеног кривичног дјела, манифестовали окупљањем и протестима на јавном мјесту. У вези са тим околностима, правилно је првостепени суд утврдио и дао образложене разлоге у побијаном рјешењу за постојање ванредних околности у времену релевантном за продужење притвора, а које би, пуштањем осумњиченог на слободу, резултирале стварном пријетњом нарушавања јавног реда. Стога је по оцјени овог суда, правилна одлука првостепеног суда да се осумњиченом продужи притвор и по овом посебном притворском основу.

Из наведених разлога жалба браниоца осумњиченог није основана, па је ваљало ту жалбу одбити и одлучити као у изреци овог рјешења на основу члана 337. став 3. ЗКП РС.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић